

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.IV.20.078/2021/4.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Kemenes Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kemenes Csaba ügyvéd)

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Csapó Annamária ügyvéd

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.540/2020/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 33.P.21.604/2020/5.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az ..., hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.480 (harmincezer-négyszáznyolcvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az... köteles az államnak - külön felhívásra - megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes által szerkesztett „...” című hetilapban 2020. május 8-án megjelent „...” című cikk (a továbbiakban: cikk) szerzője szerint: „Lélegzetelállító meglepetés, hogy a 2009-ben alapított ...érdekeltségébe tartozik (...).” A felperes az alperes által 2020. május 18. napján átvett levelében a cikk rá vonatkozó, valótlan tartalmú közlés miatt helyreigazító közlemény közzétételét kérte, amelyet az alperes nem teljesített.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes keresetében az - előzetes eljárásban kért tartalommal – helyreigazító közlemény közzétételére kérte az alperes kötelezését: „a 2020. május 8-án megjelent „...” című cikkben valótlan az az állítás, hogy a ... érdekeltségébe tartozik. Ezzel szemben a valós tény az, hogy a ... tulajdonosa egy osztrák cég, a ..., aminek tulajdonosa az Az ... és ... tulajdonába tartozik. ... sem közvetlenül, sem közvetve nem szerepel a ... tulajdonosi szerkezetében.”

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a sérelmezett közlés a valóságnak megfelel. A felperes állításával szemben ugyanis a cikkben sérelmezett „érdekeltségébe tartozik” kifejezést nem lehet szűkítően értelmezni, nemcsak a közvetlen vagy közvetett tulajdoni kapcsolat tartozik bele. Állította, hogy a sérelmezett közlés arra utal, hogy a felperesnek köze van ahhoz, érinti, a hasznát szolgálja, előnye származik belőle, ha a ... (a továbbiakban: Cég) sorra nyeri a közbeszerzéseket, üzletileg sikeres, nyereséges. Utalt arra is, hogy ahol ez a Cég nyerte el a közbeszerzést, ott kizárólag a felpereshez köthető alvállalkozók végeztek munkát, így a ..., a ... és a ... Hivatkozott arra is, hogy a Cég Cégcsoportja a felperes tulajdonában álló labdarúgó klubok kiemelt szponzora. Álláspontja szerint a cikk állítása ezért valós tényekből levont okszerű következtetés.

Az első- és másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában hangsúlyozta, hogy a cikkben sérelmezett „érdekeltségébe tartozik” kifejezés értelmezésénél annak van elsődleges jelentősége, hogy annak az átlagolvasó milyen tartalmat tulajdonít. A sérelmezett közlés szűkebb jelentése szerint egy gazdasági társaság akkor tartozik valakinek az érdekeltségébe, ha a vagyoni helyzete, üzleti megítélése az adott személy vagyoni helyzetére, üzleti megítélésére hatással lehet. A Cég, mint fővállalkozó és részben a felperes által irányított gazdasági társaságok, mint alvállalkozók között áll fenn üzleti kapcsolat, ez megalapozhatja az alperes kifogásolt közlését. A cikk tartalmát vizsgálva azonban arra a következtetésre jutott, hogy mivel az a felperesre - a sérelmezett közlésen kívül - más kifejezést, tényállítást, következtetést nem tartalmaz, a magyar kormány által létesíteni kívánt tengeri kikötőhöz kapcsolódó beruházásokat ismerteti részletesen, a sérelmezett közlés valótlan, azonban az a cikk egészéhez képest lényegtelen tévedés, ezért nincs helye sajtó-helyreigazításnak.

[5] A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest: „Helyreigazítás: A 2020. május 8-án megjelent „...” című cikkben valótlanul állítottuk, hogy a ... érdekeltségébe tartozik.” tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyta és a pernyertesség pervesztesség arányában kötelezte a feleket az első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

[6] A másodfokú bíróság rámutatott: a felperes és az alperes is különböző nyelvi szótárak értelmezésére hivatkozott a sérelmezett közlés tartalmának meghatározásánál, azonban a PK. 12. számú állásfoglalás alapján az „érdekeltségébe tartozik” kifejezés tartalmát nem ezek alapján kell megítélni. Vita esetén ugyanis a bíróság feladata a sérelmezett közlés - adott cikkekre vonatkozó – jelentéstartalmának a meghatározása, annak szem előtt tartásával, hogy a társadalmilag kialakult közfelfogás, általános vélekedés szerint az ténylegesen milyen jelentést közvetít az átlagolvasó felé.

[7] A másodfokú bíróság kiemelte: az nem volt vitás a peres felek között, hogy cégjogi szempontból a Cég közvetve és közvetlenül sem tartozik a felperes tulajdonába (érdekeltségébe). Ezért az alperesnek kellett bizonyítania, hogy ennek hiányában is valós az az állítása, hogy a Cég a felperes érdekelttségébe tartozik. A másodfokú bíróság az alperes által csatolt okirati bizonyítékok és az egyéb peradatok egybevetése és értékelése alapján azt állapította meg, hogy azok nem bizonyítják, hogy a sérelmezett közlés a valóságnak megfelel. Az alperes - hivatkozása ellenére - a ... számú Közbeszerzési Értesítőben megjelent, a ... vasúti pálya építése tárgyú vállalkozási szerződésen kívül nem csatolt további közbeszerzési értesítőt sem más olyan okiratot, amely azt az állítását igazolja, hogy a Cég által elnyert közbeszerzéseken alvállalkozóként kizárólag a felperes érdekelttségébe tartozó gazdasági társaságok működtek közre. Az írásbeli ellenkérelméhez csatolt g7.hu internetes sajtótermékben megjelent cikk ugyan nyolc közbeszerzésen tüntette fel nyertesként a Céget, azonban ezek közül csak egynél bizonyította azt, hogy mely gazdasági társaságok voltak a Cég alvállalkozói. A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy – bár a felperes vitatta, hogy a ... az érdekelttségébe tartozik – ennek azért nem volt jelentősége, mert az alperes a felpereshez „kötött” más gazdasági társaságok (a ..., a ..., a ...) vonatkozásban sem bizonyította azt az állítását, hogy azok egyéb közbeszerzéseken is a Cég alvállalkozói voltak. A másodfokú bíróság nem találta elegendőnek a sérelmezett közlés bizonyítására azt a tényt, hogy a Cég, illetve a Cégcsoportja támogatja a felperes sportklubját, ebből ugyanis még nem következik, hogy a szponzor a felperes érdekelttségébe is tartozik. Ez a „kapcsolat” önmagában - a szó hétköznapi értelmében - nem minősíti a támogatót a felperes érdekelttségébe tartozónak. A másodfokú bíróság – az elsőfokú bíróságtól eltérően – úgy ítélte meg, hogy mivel a valóltan tényállítás a felperes személyét egy jelentős nemzetközi beruházással hozza kapcsolatba, a sérelmezett közlést megelőző pejoratív szavak használatával, a felállított valóltan összefüggés a felperes megítélése szempontjából nem minősül lényegtelen tévedésnek. Ezért a másodfokú bíróság az alperest – a keresetnek részben helytadva - olyan helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte, amelyből az átlagolvasó számára kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valóltan.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[8] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak – tartalma szerint – a hatályon kívül helyezését és az az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Megsértett jogszabályként hivatkozott az Alaptörvény IX. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4.§-ára, 10. §-ára, a Kúria PK. 12. számú állásfoglalására, az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) számú határozatára, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. §-ára. Felülvizsgálati álláspontja szerint a másodfokú bíróság nem a felperes keresetéről határozott, helyette - tévesen - arról döntött, hogy elegendő-e a

közbeszerzési eljárásban a felperes és rokonai kizárólagos alvállalkozói részvételének bizonyítása annak állításához, hogy a felperes érdekeltségébe tartozik a közbeszerzés nyertese, a Cég. A felperes keresete ezzel szemben annak megállapítására irányult, hogy a felperes nem tulajdonosa és „birtokosa” a Cégnek. Állította, a jogerős ítélet nem a cikkben közölt tényállítást, hanem az alperes ellenkérelmében előadottakat „igazította helyre”, azok viszont nem szerepeltek a cikkben sérelmezett közlésben.

[9] Hangsúlyozta, hogy az ellenkérelmében kizárólag azért fejtette ki ezeket az üzleti kapcsolatokat, hogy bizonyítsa az „érdekeltségébe tartozik” kifejezés tágabb, hétköznapi értelmét, azaz a felperes és a Cég közötti üzleti kapcsolatot. A sajtó-helyreigazítási pernek az nem volt tárgya, hogy hány sikeres közbeszerzésben alvállalkozó a felperes és a rokonsága. Kiemelte az elsőfokú eljárásban a felperes nem vitatta a saját és rokonai alvállalkozói részvételét a Cég által nyertes közbeszerzésekben, sőt arra hivatkozott, hogy a felperes gazdasági társaságai nem az összefonódás, a közös üzleti érdek miatt, hanem a szakértelmük, alkalmasságuk, a konkurencia hiánya miatt alvállalkozók, mert „szakkivitelezők”. Fenntartotta azt az állítását, hogy az „érdekeltségébe tartozik” tágabb értelmű tényállítás valóságát az bizonyítja, hogy a Cég által elnyert közbeszerzés állami megrendelésének alvállalkozói — akár egyetlen közbeszerzésen is - kizárólag a felpereshez köthetők. Hivatkozott arra is, hogy a sérelmezett közlés valós tartalmát bizonyítja, hogy a felperes tulajdonában álló labdarúgó klubok, a ... és az ... labdarúgó klub kiemelt szponzora a Cég cégcsoportja.

[10] Hangsúlyozta, hogy az ellenkérelméhez csatolt ..., ... és ... internetes tényfeltáró portálokra csak annyiban és azért hivatkozott, mert a sajtó – közzétett adatok hiányában - találgatni kénytelen, közvetett tények alapján becslésekre kényszerül a közbeszerzési alvállalkozói részesedések mértékére, tényére, gyakoriságára, mivel nem fér hozzá ezekhez a közérdekű adatokhoz. A PK 12. számú állásfoglalásra hivatkozással állította, hogy a közlemények olyan tényállításokat, tényközléseket is tartalmazhatnak, melyekre vonatkozóan esetenként éppen a rendelkezésre álló előzmények, adatok alapján állított, illetve feltételezett tények valósága vagy valótlansága a vita tárgya. Az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB. számú határozata sem tesz kifejezett különbséget tényközlés és értékítélet között a véleménynyilvánítás szabadságának megfogalmazásánál. Önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is tükrözhetnek véleményt, azaz a véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga nem korlátozódik csupán az értékítéletekre.

[11] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján, valamint az alperes kötelezését a felszámított felülvizsgálati költsége megfizetésére.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem érintette a jogerős ítéletnek a keresetet részben elutasító rendelkezését. Ezért a Kúria a Pp. 423 § (1) bekezdésében foglalt korlátozás miatt a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem korlátai között bírálta felül.

[13] A felülvizsgálati kérelem alaptalan a következők szerint.

[14] Előrebocsátja a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, a felülvizsgálat a Pp. 406. § (1) és (2) bekezdésében megnevezett jogerős határozatok ellen az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre alapítottan igénybe vehető rendkívüli perorvoslat. Ennek a rendelkezésnek az érvényesülését biztosítja a Pp. 413. § (2) bekezdése is, amely a felülvizsgálati kérelemben kizárja az ellenkérelem-változtatást. Ez a tilalom a sajtóhelyreigazítási perben - a per speciális jellegére tekintettel - az eljárás többi szakaszában is érvényesül [Pp. 500. § (1) bekezdés g) pont]. A Kúria megállapítása szerint az alperes felülvizsgálati kérelme a Pp. 413. § (2) bekezdésébe ütköző ellenkérelem-változtatást is tartalmaz. Az alperes ugyanis az elsőfokú eljárásban az ellenkérelmében (4. irat 4. pont) és a csatlakozó fellebbezésében még valós tényállításnak minősítette a per tárgyát képező sérelmezett közlést, az ezt igazoló bizonyítékait csatolta. Felülvizsgálati álláspontja szerint viszont ez olyan értékítélet (is), amelynél az Alaptörvény IX. cikkében is biztosított véleménynyilvánítás szabadságából fakadó követelményeket kell vizsgálni. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban az alperes meg nem engedett ellenkérelem-változtatását elutasította a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 373. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 500. § (1) bekezdés g) pontjában és a Pp. 7. § (1) bekezdés 4. b) pontjában foglaltakra is.

[15] A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának érdemben azt kellett megítélnie, hogy a jogerős ítélet a felperes keresetén túlterjeszkedve, jogszabályt sértve kötelezte-e az alperest helyreigazító közlemény közzétételére.

[16] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[17] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadónak tekinti a sajtóhelyreigazítás érvényesülési köre és az elbírálásnál irányadó szempontokról szóló PK 12. számú állásfoglalást, amelynek II. pontja szerint a sajtóhelyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

[18] A Kúria a fenti szempontok vizsgálata alapján egyetértett a másodfokú bíróságnak azzal az érvelésével, hogy a felek jogértelmezésétől eltérően az „érdekeltségébe tartozik” kifejezés tartalmát az átlagolvasó számára közvetített jelentéstartalom szerint kell megítélni. A Kúria megítélése szerint a sérelmezett közlés alatt nem a felperes által állított, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 8:2. § (1) – (5) bekezdésében meghatározott társasági jogi érdekeltiséget (befolyást) kell érteni. Nem találta

helytállóan az alperes értelmezését sem, hogy az a személy tartozik ide, aki valamilyen üzleti szempont miatt a Cég eredményét, az abból való részesedést befolyásolni képes. Az érdekeltség (érintettség) ugyanis - a szó hétköznapi értelmében és így az átlagolvasó számára - meghatározott személyek közötti gazdasági-üzleti kapcsolatra utal.

[19] A sérelmezett közlés valós tartalmának megítélésénél helytállóan vonta az értékelés körébe a másodfokú bíróság az alperes által - a sajtóhelyreigazítási perben a bizonyításról szóló PK 14. számú állásfoglalás I. pontja alapján - a tényállítása bizonyítására csatolt okiratokat. A Kúria megítélése szerint a másodfokú bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során helyesen és okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a sérelmezett közlés valóságát. Az alperes állításával szemben ugyanis a felperes vitatta, hogy „csak azért, mert két cég szakkivitelezőként vesz részt, attól még a felperes és a ... között ezt a kapcsolatot le lehet vezetni” (5. jegyzőkönyv 2. oldal)

[20] Egyetértett a Kúria a másodfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a felperes megítélése szempontjából nem tekinthető lényegtelen vagy közömbös részletnek az, hogy a felperes is érdekelt a cikkben részletezett, jelentős nemzetközi beruházásban. A jogsértés elbírálásánál a használt kifejezéseket nem elszigetelten kell vizsgálni, tekintettel kell lenni azok szövegkörnyezetére, és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részek összefüggésére. A „lényegtelen tévedés” értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A cikk egészét tekintve közérdeklődésre számot tartó témát érintve mutatja be a magyar kormánynak a tengeri kikötőhöz „jutás” érdekében tett intézkedéseit, ismerteti az ezzel kapcsolatos megállapodás megkötését elősegítő tárgyalásokról közzétett híreket. A szerző kitér arra is, hogy milyen lépések történtek a szlovén beruházásban való magyar részvétel érdekében, a vasútvonal megépítésével kapcsolatos döntésre is utalva. Ehhez kapcsolódóan azt is leírja, hogy a „... tudni véli, hogy magyar részről a ... nevű cég venne részt a beruházásban.” Majd ezt a mondatot követi „lélegzetállító meglepetés”-ként, a felperes által sérelmezett közlés, amellyel - ebben a szövegösszefüggésben - a felperest egyértelműen a kormányzati beruházásban érdekelt résztvevőként tünteti fel. A Kúria megítélése szerint ez a valótlan tényállítás a felperes szempontjából nem minősíthető olyan közömbös, lényegtelen tévedésnek, amely nem ad alapot a sajtó-helyreigazításra, mivel a jogsértő közlés megvalósulhat közvetett utalással, egyes tényállítás téves következtetésre is alapot adó kifejezésével is.

[21] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 342. § (1) bekezdése alapján a Pp. 2. § (2) bekezdésében meghatározott, a feleket megillető rendelkezési alapelvet. A Pp. 499. § (1) bekezdése - a keresetnek helyt adó ítélet esetén is - csupán arról rendelkezik, hogy a bíróságnak az ítéletben meg kell határoznia a közzététel módját és határidejét, valamint a helyreigazító közlemény szövegét. A felperes szubjektív jogvédelme miatt a bíróság mérlegelésére bízta, hogy a kereset és ellenkérelem alapján hogyan fogalmazza meg a helyreigazító közlemény pontos szövegét. Az alperes felülvizsgálati álláspontjával szemben a felperes petituma alapján a jogerős ítélet nem az írásbeli ellenkérelmében tett megállapítását (a felperes és rokonsága hány sikeres közbeszerzésben volt alvállalkozó) tartalmazza. A jogerős ítélet a valótlan tényállítás miatt kötelezte helyreigazító közlemény közzétételére az alperest az Smtv. 12. § (2) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján. A jogerős ítélet indokolása a sérelmezett közlés megítélése miatt az alperest terhelő bizonyítási kötelezettség körében értékelte a csatolt okiratokat. A másodfokú bíróság a keresetnek részben helyt adva helytállóan kötelezte az alperest olyan

helyreigazító közlemény közzétételére, amelyből az tűnik ki, hogy a közlés mely tényállítása valótlan. A helyreigazítási közlemény ugyanis nem mutathat túl annak célján, a közölt téves tények kiigazításán. A jelen per tárgya ugyanis nem az volt, hogy a Cég kinek az érdekeltségébe tartozik, az eljáró bíróságok – helyesen – abban foglaltak állást, hogy a Cég a felperes érdekeltségébe tartozik-e.

[22] Mindezekre tekintettel a Kúria úgy ítélte meg a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[23] Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdés

[24] 2010. évi CIV. törvény 4. §, 10. §

[25] 2016. évi CXXX. törvény 413. § (2), 342. § (1) bekezdés

Záró rész

[26] A Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelen felülvizsgálattal élő alperest a felperes által felszámított, a jogi képviseletével felmerült, ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, és a felülvizsgálati ügyérték alapján megállapított felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

[28] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. március 17.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

hitelélül:

A kiadmány

S.K.
ügyintéző

bírószági